

EDITEUR P. LOEFFLER, IMP. PERA.

AMIRAUTÉ IMPÉRIALE.

Storio den 8 April 78

Egen ålskade min Mary

Tack för dina bref af den 5 och 25
Mars. Det första hade liggit i Orsée,
och ville ej komma derifrån, såsom vi
både telegraferade och skref efter både
bref och tidningar. Sedan senaste brevet
borde du hafva fått flere bref af mig,
men min egen ålskling, var du nu rik-
tigt frisk och skrif två gånger i veckan.
Jag vet att du ej alltid är upplaggt
att skrifa, men nu just skulle jag
behöfva dina bref både på land

hela den föregående tiden. Tidigare har
det varit lif, i spel, man har vetat
huru man skäfvade, men nu är det
rakt fram. Här ligga vi redan i
sju veckors tid, framför demarkations
linien bygga Tverkarne redutten mest
för vår näsa, några ^{stäm} verst ligga de
Engelska skeppen, och våra Officerare
gåra för befälning visst, ja om man
försöker för situationen blåa för sig,
så blir det omöjligt att ej tillfred
bli helt nöjdes. Vi hafva därför
kommit öfverens, att ej vidare byg
våra skänkars kofund, utan med
godt mod vänta tills det befallas
slå till, och då göra det af själ och
hjärta. Men för att modet ej skall
sjunka, behöfs det underhållelser
hemifrån och det så ofta som möj
ligt. Nu för således, att om du ej
skrifver ofta, så blir din man modlös,
och den strömmen vil du väl ej att

stilla dratta din man. Man har tolet
och skrifvel, så mycket om farar och
försäkkelser som vi utstått, den
svåraste tiden af hela campagner är
likväl denna, derom äro vi alla öfverens.
Men nu vil jag ej beklaga mig löj
re, du min älskade är ju frisk, de små
öfverens, hvar kan jag begära mere.
Jag själf är så frisk att det är rik
ligt förargligt, jag har ej den ringaste
rättighet att se ippublij ut.
Här går allt sin vanliga gång. Ljök
ligheten hoareken till eller aftagen, Wilkes
har tyfus, men är redan på bättringen,
det kan du skrifva till Fanny, likväl
utan att berättas det kan slippa hem
så snart hans kraften det medgifva.
Lundmen är allt ännu krossigt, her
tik sist blifvit kurerad för mask, sym
domligt nog att så många af oss varit
plagade deraf, förmodligen har dieten
varit orsak dertill. Numera bor jag
i till, och är mycket näst, bord
och stäl man jag likväl ej för, så jag

i sticket har två parblad, men när
jag skrifven för jag taga med bord
i famnen. Nu är det stett med resorna
till Constantinopel, de Kejsare afficera
hafva som vanligt stätt till skandaler,
supit sig fulla etc. - Jag var rädd
att så skulle gå, hvarför jag var
hela tre dagar i staden medus, och
dervid besig all hvad jag ville.

Idag kom vår gemensamt Brigadchef
Ellis hem ifrån P. burg, Kejsaren hade
vid afskedet sagt honom, att han
längtar efter att åter få se oss, men
att han ej eek när det kan ske,
så snart det blir möjligt, sker det
afördröjligen. Ifrån Trouføjeren skal
han äfven hafva speciella hels-
ningar till oss, dem han i morgon
skall framföra.

Nu säger jag dig godnatt, i morgon
skal jag fortsätta. Vi åter du tiden
snart komma, då jag alltid har min
egen friska hustru hos mig, liksom
för jag endast drömma derom.

2. 9.

God morgon igen min vän. Sedan 20
har jag varit på exercis, de må tro
det ej är så roligt, när man har
45 man bönder ifrån Resera kompaniet.

Hör du, du är ju riktigt abestredig,
som i alla dina bref betänker att
jag längtar efter dig. Har det ej
syns i mina bref, jag har ej velat tala
mycket derom, ty jag trodde att min
lilla hustru de skulle få ännu ledspu-
mare. Men efter du nödvändigt vill höra
det, så vet då att jag har oändes
förfriskt ledspunt efter dig, och
när jag får bref, kännes det så
delis som i förra tider, när vi ännu
voro förlofvade. Är det ej lite
roligt, när man är gift i sju
år, och har fyra söna barn.

Apropas om barnen, så var jag en
dylig kraka när jag var liten, men
jag trodde att min modiga hustru
ej kunde föra till världen en röd pojke

Lom du ser för barnen ges tid att
äta äta upp sig, och blifva runda
och rödbrusiga, men du må atta
dig att själv förlora ditt goda humör,
jag kan väl ej föreställa mig dig
med ischerhake och runda kinder, men
Stenke ryphög gärna vilja se hur
det tager sig ut.

Jag tror ej du behöfver vara ängslig
för ett nytt krig, jag kan åtminne
skone ej tro derpå, vi få endast
hitta här Karlse annu en må-
nat, det är allt. Sjuk tror jag
ej att jag blir, jag har aldrig varit
emaklaglig för smittosamma sjuk-
domar, och då man ej är rädd för
dem, är redan mycket vunnit. Dess-
utom för jag ja ett ordentligt lif och
har tillräckligt rörelse, samt är
försiktig. Om du därför aldeles
lyga, mig träffas vi väl: Men

och du bliv det en fröjd, som ej
förmingskas af herrligt värvade. -
Du skrifer att du ej riktigt förstår
jittas värde för de många grundlösa
jag föra, med mig är det för samma
föra, jag kan föra den delas ut här
so mycket, att det blifvit nästan
lögligt, men det blir oss emellan.
Min väntan att jag skulle komma
tillbaka, sådan jag varit under kriget,
och jag ej om jag kan uppfylla, men
jag är försvigat. En fotografiför
Constantinopel var nyligen här ute
och tog en grupp af officerarne och
en mycket feldater, han påstod att
den lyckades mycket väl. -

Dr. Wählberg har haft en inflama-
tion i larynxen, men är till att
lyckas bättre, annars hade vi fått
lof telegraferas efter ny läkare, ty
gamla Witbe lassar väl ej mera
ifrån Wafar. -

Uttomaga, i dag helt roost, fortgår
del på jagarna på, som har resu
eftersom några dagar. Det är underligt
tills om adressen för Knorrings
och Alpha drömlades i fjärran i
hufvud, men nu för tiden får alla gata
dagar detta namn.

Det är nu så det blir att första, befors
spåla till Stepano. Det är om jag
i det här bry, jag nasten tror
det, by ditt senaste brev från Skipton
det 25 Mars.

Adieu igen å det, utaliga bysom
för din egen räkning, för barnen hvad
som helst af oss, och hjertliga heb.
men jag till för mig och min gamla på
Anna och hon är en skrik till mig,
här bords. Jag vet att jag trösk
af henne. Hys mig med mig
och det är jag åter längtar att se
gung. De hennes hjerta skrik.
Kan med mig för så mycket. Helan